

naar de Canarische of andere Spaanse eilanden te maken. Cor West werd de eerste officiële vertegenwoordiger van de Royal Air Force Escaping Society, waarin piloten en pilotenhulpers uit 1940-1945 waren georganiseerd, vervulde een aantal jaren bestuursfuncties in Voormalig Verzet Zuid-Holland en maakte deel uit van de ballotagecommissie van Expogé (Vereniging Ex-Politieke Gevangenen).

Cor West was geen gemakkelijk mens om mee om te gaan. Strijdbaar en onafhankelijk stelde hij zich op, wat vele malen moeilijkheden gaf in organisatorisch verband. Hij was echter strikt eerlijk en zo als in de oorlog zo duidelijk zijn zorgzaamheid naar voren kwam, continueerde hij deze voor zijn oude vrienden in de naoorlogse tijd. Zijn trouw en zorg voor Pa en Ma Riedé die hij wekelijks bezocht, getuigen hiervan. Een echte zeeman, ruwe bolster, blanke pit.

Hij was tot kort voor zijn ziekbed een trouw lid van een oud-illegaliteitsclubje van herkenbare figuren, de Oude Sobats, die eenmaal per maand bij elkaar komen. In zijn vrije tijd mocht hij graag lezen en knutselen. Vele stoelen, kasten en meubels in huize Van Bijsterveld bewijzen zijn kunde op dit gebied.

Gedurende zijn slopende ziekte had hij het als onafhankelijke geest bijzonder moeilijk. De gedachte dat hij nu afhankelijk was van de zorgen van anderen, lag hem niet en kon hij moeilijk verwerken. Hij was altijd de officier, de loods geweest, die leiding had gegeven. Zijn onmacht kon hij niet aanvaarden. Dat maakte hem tot een moeilijke patiënt.

Rotterdam mag trots zijn op deze dappere, karaktervolle man, die door voorbeeldige, stimulerende houding, zorg en gedrag gedurende de bezettingsjaren en zijn vakbekwame inzet als goed havenloods na de oorlog, belangrijk heeft bijgedragen aan het herstel van stad en haven.